

[Rytter.]

tig Maade. Man leder derved Opmærksomheden paa os i en gal Retning, nemlig den, at vi i det demokratiske Danmark i Virkeligheden skulde frygte visse Færer fra udemokratisk Side. Jeg tror, noget saadant er frygtelig forkert; jeg tror, det er forkert at lægge en saadan Vægt paa denne Udvidelse af Politiet, at man henleder Udlandets Opmærksomhed paa os. Det er jo ikke en rent tilfældig Foreteelse, dette her, for samtidig kommer man med Forslag om Ændringer i Straffeloven og Retsplejeloven, der gaar ud fra de samme Synspunkter, saa at man i Udlandet maa spørge sig selv: Hvad er det dog med det lille, ellers saa fredelige Danmark, er alt ikke dør, som det burde være? Man siger: Nu vedtager de i Danmark en Lov om, at de, der har deltaget i den spanske Borgerkrig, naar de kommer hjem, skal straffes. Man ser dem komme hjem, men der bliver ikke rejst Straffesag imod dem. Jeg er for Resten i Tvivl om, med hvilken Hjemmel Ministeren har besluttet det. Jeg ser ikke, at der er nogen Hjemmel for det, men det vil den højtærede Minister maaske oplyse os om. Jeg har set, at det Spørgsmaal har været fremdraget i Folketinget, men jeg har ikke set Resultatet deraf.

Ud fra disse Betragtninger forekommer det mig, at vi her er inde paa en gal Vej. Den højtærede Justitsminister siger: Det er mig, der har Ansvar, og jeg kræver det Antal, som jeg synes er nødvendigt. Men vi lever i et demokratisk Land, og jeg tror, at vi ogsaa udadtil maa lade, som om vi er et fredeligt og roligt Land. Saa tror jeg, den højtærede Minister snart vil opdage, at det i Virkeligheden ikke er saa slemt, som han vil gøre det til. Vi er i alt Fald inde paa en Skrue uden Ende. Naar der her er blevet nævnt en Udvidelse paa 1 000 Mand, hvad vil saa Resultatet blive om et Aar eller to? Kan Ministeren saa komme igen og sige: Jeg var saa beskeden dengang kun at forlange 300 Mand, nu kommer jeg og forlanger 300 til. Vi er klar over, at der kræves en Udvidelse, men vi synes ikke, at den Begrundelse, der er givet for det her foreslaaede, er tilstrækkelig, og vi er, som sagt, bange for, at begynder vi med disse Begrundelser, saa mangler vi i Virkeligheden ethvert Holdepunkt, hvor vi kan sige: Stop, nu kan vi ikke mere. Derfor vil den højtærede Justitsminister ikke kunne paaregne vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse, men jeg ved, at den højtærede Minister

heller ikke havde ventet at faa denne Støtte.

C. J. F. Sven: Da jeg gaar ud fra, at der i dette høje Ting vil blive nedsat et Udvalg til Behandling af Lovforslaget, skal jeg foreløbig indskrænke mig til at henvisse til de Bemærkninger, der i det andet høje Ting blev fremsat af mit Partis Ordfører. Jeg skal blot understrege, at i den Betænkning, der blev afgivet i det andet Ting, blev der af det Mindretal, der udgøres af mit Parti, taget et udtrykkeligt Forbehold over for en Udvidelse af Sikkerhedspolitiet, idet man i alt Fald maatte finde det rigtigt, at en eventuel Nyorganisation af dette Politi ikke finder Sted, før den stedfindende retslige Undersøgelse er tilendebragt. Saa vidt mig bekendt er denne Undersøgelse ikke tilendebragt, i hvert Fald er der vist ikke givet nogen nærmere Meddelelse til nogen kompetent politisk Myndighed. Jeg vil altsaa gerne understrege, at der paa dette Punkt blev taget et udtrykkeligt Forbehold fra mit Partis Side.

Veistrup: Det var et ret stort Kontingent af Tjenestemænd, Staten overtog ved Gennemførelsen af Loven om Enhedspolitiet, men saaledes maatte det jo være, naar man vilde etablere denne Statsinstitution. Jeg nægter ikke, at jeg for mit Vedkommende nærrede en vis Ængstelse ved denne Lovs Gennemførelse. Det gaar jo nemlig altid saadan, at naar der i Spidsen for en saadan Institution sættes Mænd, som ønsker at gøre den saa komplet og handlekraftig som muligt — og det vil enhver ærekær Mand, der staar som Leder, jo gøre —, kan der rejses Krav over for Samfundet, som maaske ikke er absolut nødvendige. Jeg siger ikke dette som en Kritik over for det foreliggende Lovforslag. Vi var nemlig klar over, at en Organisation af Enhedspolitiet ikke lod sig gennemføre, uden at der fra ledende Politimænds Side vilde blive stillet Krav om Forøgelse af Politistyrken. Lovforslaget kommer derfor ikke overraskende for mig, saa meget mindre som det, da vi i Fjor i Lønningsraadet behandlede Spørgsmaalet vedrørende Politiet, kom frem, at man fra Politiets Side ønskede en ret betydelig Udvidelse.

Det er rigtigt, hvad jeg ser fremhævet i Folketinget, og for øvrigt selv har erfaret, at der faktisk har været Politimangel. Det gælder ikke mindst København og de store Provinsbyer, at der faktisk, da man gik til Enhedspolitiet, var Politimangel i de kom-